

ПРОТОКОЛ

№ 270

гр. Пловдив, 06.12.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Емилия Ат. Брусева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
и прокурора Иван Хр. Перпелов

Сложи за разглеждане докладваното от Вера Ив. Иванова Въззивно гражданско дело № 20235000500537 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:49 часа се явиха:

Жалбоподателят-ищец С. Й. С. се явява лично и с адв. В. С. с пълномощно по делото от по-рано.

За Апелативна прокуратура Пловдив се явява прокурор И. П..

Адв. С.: Да се даде ход на делото. Изрично уточнявам, че ние не обжалваме решението на окръжния съд в частта, с която е отхвърлен искът по чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за вреди от незаконно лишаване от свобода по време на воденото срещу С. С. наказателно производство. Нашата жалба е срещу решението в частта му, с която предявеният иск по чл. 2, ал. 1, т. 6 от ЗОДОВ е отхвърлен за размера над 8 800 лв. до 80 000 лв., съответно с лихви и разноски.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка да бъде даден ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото.

Обжалвано е решението на Окръжен съд Пловдив, постановено на 21.07.2023 г. в неговите части, с които П.Р.Б. е осъдена да заплати на С. Й. С. сумата 8 800 лв. обезщетение по чл. 2, ал. 1, т. 6 ЗОДОВ за неимуществени вреди от изпълнение на наложеното му с присъда по НОХД № 520/2016 г. на Окръжен съд Пловдив, изменена с решение на Софийски апелативен съд по ВНОХД № 1120/2020 г., влязла в сила на 09.08.2022 г., наказание лишаване от свобода над определения срок от 5 години за времето от 27.06.2020 г. до 15.10.2020 г. и този иск е отхвърлен за разликата над 8 800 лв. до пълния претендиран размер от 80 000 лв., съответно осъдена е П.Р.Б. да заплати на С. С. разноски 10 лв. за ДТ и на адв. В. С. сумата 775.50 лв. адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ.

Срещу решението са подадени две въззивни жалби.

Първата въззивна жалба е подадена от П.Р.Б. на 27.07.2023 г., с която решението се обжалва в неговите части, с които П. е осъдена да заплати на С. С. обезщетение в размер на 8 800 лв. за причинени неимуществени вреди на основание чл.2, ал. 1, т. 6 ЗОДОВ, съответно сумата 10 лв. за ДТ и адвокатско възнаграждение от 775.50 лв. Решението в тази негова част се обжалва от П. като неправилно по съображенията, изложени във въззивната жалба, като се иска то да бъде отменено с отхвърляне на иска, евентуално да бъде намален размерът на присъдено обезщетение.

Втората въззивна жалба е подадена от ищеца по спора С. С. на 14.08.2023 г. С нея решението се обжалва в частта му, с която искът за присъждане на обезщетение по чл.2, ал.1, т. 6 ЗОДОВ е отхвърлен за размера над 8 800 лв. до пълния предявен размер от 80 000 лв., съответно в частта му за разноските. Решението с тази жалба се обжалва в посочената негова част като неправилно по съображенията, изложени в нея.

Във въззивната жалба, подадена от П. не са заявени доказателствени искания.

Във въззивната жалба, подадена от ищеца по спора С. С. е заявено, че има допуснато процесуално нарушение от окръжния съд при отказ да се приемат представени пред него писмени доказателства, като е заявено, че те ще бъдат представени в настоящото производство. До момента такива не са

представени по делото. Представено е с жалбата копие от решение на АдмС-Пловдив от 3.08.2023 г.

Адв. С.: Поддържам жалбата. Връзката с доказателствата е по отношение на размера на вредите. Носим ги, тъй като в момента ми се представиха от моя доверител. Това е уверение от 13.12.2016 г., че е прекъснал обучението си в Пловдивския университет, и книжка, че е професионален боксьор с последно отбелязване от 24.02.2014 г. Моля да приемете и решение от 03.08.2023 г. на Административен съд Пловдив, което е представено с въззивната жалба.

Оспорваме жалбата на П.. Считаме, че изложените аргументи са неоснователни и не следва да бъде уважена.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам жалбата. Предлагам да приемете и Решение № 639/04.04.2023 г. по административно дело № 2890/2022 г. на Административен съд Пловдив. Те са представили касационното решение на Административен съд, а представям, тъй като е от значение по делото, самото решение, което е потвърдено от съда. Не възразявам относно представеното решение да се приеме като писмено доказателство. Възразявам да се приемат останалите доказателства по причина, че са имали възможност на по-много ранен етап да ги представят.

Адв.С.: Не възразяваме да се приеме представеното от прокурора решение.

Във връзка със заявеното от страна на жалбоподателя С. С. искане за приемане на представеното в копие от него с жалбата решение от 03.08.2023 г. на Административен съд Пловдив, съдът намира, че то е основателно, тъй като се касае за документ, за който се твърди да има връзка и да е относим с предмета на разглеждане и спор, като се отчита обстоятелството, че производството пред окръжния съд е приключило преди датата на постановяване на това решение, а именно в съдебното заседание на 27.06.2023 г. С оглед искането на П. и съгласието на другата страна, следва да се приеме и първоинстанционното решение от 04.04.2023 г.

Относно искането за приемане като писмено доказателства на уверението от Пловдивския университет и на книжката като професионален боксьор, съдът констатира, че то е неоснователно. Твърди се във въззивната

жалба, подадена от ищеца по спора, допуснато от окръжния съд процесуално нарушение с отказа тези доказателства да бъдат приети в първоинстанционното производство. Не се констатира обаче наличие на такова процесуално нарушение. В съдебното заседание на окръжния съд на 27.06.2023 г. ищецът е поискал да бъдат приети оригинала на книжката, издадена от Българската боксова федерация, и уверението от 13.12.2016 г. от Пловдивския университет. Съдът е оставил искането без уважение, като е изложил съображения с оглед неотнositимост на тези документи при наведените в исковата молба твърдения. С оглед липсата на обстоятелства по чл. 266, ал. 3 ГПК, това искане се явява неоснователно и ще бъде оставено без уважение. Затова съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представеното от жалбоподателя С. с въззивната жалба в копие Решение от 03.08.2023 г. на Административен съд Пловдив по КАД № 1361/2023 г., както и представеното днес от страна на П. в разпечатка първоинстанционно решение от 04.04.2023 г. на Административен съд Пловдив по адм. дело № 2890/2022 г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявеното от жалбоподателя С. С. искане за приемане като доказателства по делото на оригинала на неговата професионална книжка като боксьор и уверението от Пловдивския университет.

ВЪРНАХА се документите на жалбоподателя.

Адв. С.: Нямам други искания. Представям договор за правна помощ. Платена е сумата.

Жалб. С.: Сумата е платена днес.

ПРОКУРОРЪТ: Възразявам за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Адв. С.: С оглед отхвърляне приемането на доказателствата заявявам, че те са относими и са пряко свързани с размера на претендираното обезщетение. Окръжен съд не ги допусна, бяха представени в срок. Обосновахме се защо ги представяме. Мисля, че има нарушение в защитата, в правата на моя доверител. Считам, че отказът е незаконосъобразен да не се

приемат доказателствата, тъй като считаме, че те са относими и именно определят размера на по-голямо обезщетение, което ние твърдим, че имаме основание да претендираме.

Жалб. С.: Уважаеми апелативни съдии, мен държавата ме третира като обикновен гражданин. Бил съм национал по бокс. Известно име съм в боксовата среда. Затова искаме да бъдат приети тези документи, защото аз съм третиран като обикновен гражданин.

Адв. С.: Нямаме други искания.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други искания. Представям писмена защита.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА представения договор за правна помощ.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. С.: Уважаеми апелативни съдии, считаме че жалбата ни е основателна. Подробно съм изложила в нея своите аргументи. Считаме, че съдебното решение на Окръжен съд Пловдив е с изключително занижен размер на обезщетение. Не са в подробност анализирани и обсъдени всички факти и обстоятелства, които до приключване на състезателните прения сме сочили, с оглед на което моля да бъде отменено решението, като спорът да бъде решен по същество и да бъде уважена в пълна степен исковата ни претенция, ведно с лихвите и разноските за двете съдебни инстанции.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, ще се спра схематично, тъй като съм подготвил писмени бележки.

На първо място, поддържам изцяло въззивната жалба на Окръжна прокуратура по подробно изложените в нея обстоятелства. Решението следва да бъде отменено изцяло поради следното: по въпроса се е произнесъл ВКС с Решение № 310/29.10.2013 г. относно т. 6 от чл.2,ал.1 ЗОДОВ. В същото решение, при съобразяване с ТР № 3/22.04.2015 г. изрично е прието и е посочено, че в случаите, както е настоящия случай, тъй като лицето е задържано преди да има влязла в сила присъда и след което не е започнало

изпълнението, тъй като е отчетено зачитане, ВКС е посочил, че това касае вид мерки за неотклонение и тези мерки по своите функции и характер нямат равнозначност на действия по изпълнение на присъдата, поради което изрично в това решение ВКС е посочил, че дори и когато не е компенсирано това надлежаване на присъдата по чл. 59 НК не се прилага т.6 от ЗОДОВ. В случая не е налице обективна отговорност на П. по това осъждане, както е приел окръжният съд. Същият е следвало подробно да анализира практиката на ВКС, същността на правната норма на чл.2,ал.1,т. 6 ЗОДОВ, какво се има предвид.

На второ място, съм се спрял на обстоятелството, че изискване по ТР № 3/2005 г. по т. 11, а също така въпрос, който е разгледан и с ТР № 1/27.11.23 г., е принципът, че когато се определя едно обезщетение за претърпени вреди, то се определя глобално. В случая, както се установява от материалите, ищецът е осъден за време през период, в който е бил задържан и е предмет на настоящото дело по административното производство, т.е. съдът е осъдил П. за обстоятелства, за които тя не отговаря и този факт е установен с влязъл в сила съдебен акт. Затова и представих самото първоинстанционно решение, където подробно са посочени обстоятелствата и в крайна сметка това, че друг орган е причинил вредни последици и не би следвало да бъде осъждана П..

На следващо място, според ТР № 3/2005 г. при определяне на обезщетение се взимат предвид всички обстоятелства, включително и тежестта на извършените от дееца деяния. В случая е било задължително да бъдат обсъдени и преценени, с оглед исковата претенция. В тази насока въобще съдът не се е спрял на обстоятелствата, че същият е осъден, заради което е задържан преди да влезе в сила присъдата, поради неговата активна престъпна дейност, за която е влязла присъдата, за престъпление по чл. 330, ал. 3 НК, извършено при условията на продължавана престъпна дейност. Това означава, че е извършил няколко палежа, при които палежи са поставени животът и здравето на гражданите в опасност. Осъден е и за престъпление по чл. 216 от НК в съучастие, поради обстоятелството, че е унищожил чужди движими вещи. Осъден е за квалифицирана кражба в съучастие при продължавана престъпна дейност. Осъден е за престъпление по чл.199 – грабеж, ал. 1, т.3, т.е. причинил е при грабежа средна телесна повреда. Тоест, все осъждания за тежки умишлени престъпления, които при баланса и

анализа на обстоятелства за справедливост, съобразно тълкувателното решение съдът е бил длъжен да обсъди. Заедно с това, предвид ТР № 3 и коментираното от мен решение на ВКС № 310/2013 г. поради тези обстоятелства, които са наложили задържането на лицето, би следвало съдът, в случай, че приеме, че е налице отговорност на П., а аз считам, че обективен законов критерии не съществува в случая, е следвало да приложи чл.5, ал. 2 ЗОДОВ, т.е. той е съпричинил обстоятелства по неговото задържане.

На следващо място, съдът формално е подходил при анализа на общественно-икономическите условия в страната. Аз подробно съм развил темата. Д., респ. П. е осъдена да заплати не по-малко от 14 месечни минимални работни заплати за страната за престой около 3 месеца и 18 дни. Дал съм пример с представеното от мен решение на Административен съд, където съдът се е спрял именно на практика на Европейския съд по правата на човека относно критериите, по които следва да бъде определено обезщетението и то няма никакъв формален характер това решение на административния съд, тъй като общественно-икономическите условия освен с минималната работна заплата са съобразени със стандарта на живот в страната. Този стандарт на живот в страната е отнесен към максимално допустимите стойности за обезщетение, които се приемат от ЕСПЧ. В тази връзка максимално допустимото считаме, че е около 4 евро на ден, както е приел административния съд, т.е. не би следвало повече от 900 лв. да бъдат платени на лицето. Дори при двоен размер на това обезщетение то не би следвало да е повече от 2 000 лв.

Моля да обърнете внимание на обстоятелството, че съдът приема противозаконно лишаване от свобода от 3 месеца и 18 дни на базата на писмо, изпратено от затвора № 1847/21.04.2023 г. Съдът въобще не обръща внимание и не обсъжда писмото на П., с което е изпратено именно присъдната преписка и носи нейния номер Р-98/04.05.2023 г., което е след издаване на писмото от съда. Именно П., както съм посочил, съобразно закона чл. 416, ал. 2 НПК и чл. 5 ЗИН е компетентният орган, който определя законността и периодите, в които са изтърпiani от лицето наказания. От тези обстоятелства се установява, че зачитането е неправилно посочено от Затвора. Зачитането на работа, която е полагало лицето, е с около 1 месец, месец и нещо по-малко и при тези мащаби на отговорност, които приема

съдът, 8 800 лв. за три месеца би следвало дори само на това основание значително да бъде намалена отговорността на П..

Не на последно място, съдът е допуснал относно исковата молба доуточняване размера на периода, през който се твърди да е налице надлежаване. Такъв не съществува в исковата молба. Съдът би следвало да подходи служебно по установяване на факти и обстоятелства, които би следвало да са предмет на доказване, а не да разширява служебно, например, с прилагане на служебното начало, което е видно от активните действия по искане на справки от Затвора, от П. по присъдната преписка.

Жалб. С.: Уважаеми съдии, чух някакви неща относно присъди, престъпления и т.н. Всичко, което е било, аз съм си го излежал, а П. от 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г., сме правили опити за промяна на мерки. Не „Главна дирекция“ ме е държала в затвора, както се прехвърля вината, че някой друг, а не П., е виновна за моето задържане. Точно П. е отхвърлила моята молба за промяна на мярката. Също искам да кажа, за тези ставки, които се казват 4 евро на ден, ако иска господин прокурора, да отхвърлим цялата сума, която ми е присъдена, нямам против, обаче той да отиде да лежи 3 месеца незаконно да види какво е да спите с цигани, с наркомани, с отрепки и т.н. Жалко е когато знаеш, че търпиш нещо, твоите близки те чакат отвън и в един момент стоиш в затвора неограничено. Задържат ни на 13.01.2015 г., месец стоим в ареста; от ареста ни преместват в затвора месец и половина, от затвора ни освобождават под домашен арест и стоя близо една година вкъщи, без да съм нарушил мярката. През 2017 г. вече ме бяха приели студент, докато бях под домашен арест. През 2017 г. ни задържат на Окръжен съд. От 2017 до 2020 г. стоим без присъди. Правим опити да ни бъдат променени мерките. Без причина ни задържаха. През 2020 г. ни освободиха, осъдиха ни чак 2022 г. Аз съм гражданин, който съм задържан за първи път. Няма до този момент задържания в полиция, в затвор и т.н. Нарушиха ми правото за условно предсрочно освобождаване. Искам да обясня на господин прокурора за сумата. Аз го приемам много емоционално това нещо, защото съм го изстрадал. Аз не отричам за нещата, които съм ги извършил. Понесъл съм си отговорността. Смятам, че съм станал по-добър човек и съм променил доста начина си на живот. Всеки един трябва да носи отговорност. Както аз съм си

понесъл моята, така трябва и Окръжна прокуратура и „Главна дирекция“ да си носят отговорността.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Обявява устните състезания за приключили.

Съдът обяви, че ще обяви решението си в срок до 08. 01.2024 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 14.21 часа.

Председател: _____

Секретар: _____